

ГОЛОС МУЧЕНИКІВ

ВЕРЕСЕНЬ, 2026

БЛИЗЬКИЙ СХІД: НАВІТЬ ІДІЛ — ЦЕ БОЖИЙ СЛУГА

**ЮСЕФА ВИКРАЛИ ТА ПОБИЛИ БОЙОВИКИ ІДІЛ, АЛЕ ВІН ДИВОМ ВИЖИВ.
ЗАРАЗ ВІН — ВІРНИЙ СВІДОК ХРИСТА**

Навіть ІДІЛ — це Божий слуга

У 2014 році члени ІДІЛ ходили від хати до хати, позначаючи будинки християнських сімей символом «N» — арабською літерою «N», — щоб указати, що це «назаряни»: так називали послідовників Христа.

Християнським сім'ям було поставлено ультиматум: повернутися в іслам, сплатити непомірний податок за захист, втекти, щоб врятувати своє життя, або померти. Відмовившись зректися Христа, деякі християни залишилися і були вбиті за свою віру. Понад 100 000 людей утекли, залишивши позаду все.

Ось чому в цьому бюлетені ми ділимося історіями Юсефа та Хасана. На життя обох цих чоловіків наклав відбиток ІДІЛ, але, на щастя, Ісус Христос справив на них глибший вплив. Діяльність ІДІЛ на Близькому Сході надала унікальну можливість таким християнам, як Юсеф і Хасан, ділитися Євангелієм із мусульманами, які шукають надію та істину.

Незважаючи на жак і страждання, які ІДІЛ спричинив у всьому регіоні, Бог використав ІДІЛ для досягнення Своїх цілей! Члени цього воєнізованого угруповання не по своїй волі виявилися слугами Бога, а втім, це так.

На нашому вебсайті ми публікуємо останні новини та молитовні потреби щодо Близького Сходу, аби ви могли молитися за таких християн, як Юсеф і Хасан, і бачити, як Бог використовує все для Своєї слави в цьому регіоні світу.

SCAN ME!

КОЛИ ІДІЛ СТУКАЄ У ДВЕРІ

Коли постукали у двері, Юсеф Фаузі зрозумів, що насуваються неприємності.

Це сталося 6 серпня 2014 року: озброєні до зубів чоловіки за дверима виявилися бойовиками самопроголошеної «Ісламської держави» (ІДІЛ). За місяць до того ісламістське угруповання захопило місто Мосул, де мешкали Юсеф та його християнська родина.

Літо 2014 року стало початком жорстокого трирічного періоду, коли бойовики ІДІЛ правили Мосулом і нав'язували своє суворе тлумачення ісламського права. Мешканці стикалися з тортурами та стратами навіть за

Радикальне ісламістське угруповання засудило Юсефа до смерті. Але у Бога були інші плани.

уявні порушення. Під час окупації було страчено близько 4 000 полонених іракських солдатів, а бойовики ІДІЛ убили, піддали сексуальному насильству та закатували тисячі людей.

Юсеф та його батьки опинилися у пастці у своєму будинку в Мосулі, коли прибули джихадисти.

У РУКАХ ВОРОГА

На стінах у домі висіли зображення Христа, які було видно з відчинених дверей, і бойовики увірвалися до хати та почали їх збивати. Потім іділівці погрожували хворому батькові та літній матері Юсефа, а згодом витягли з дому і його. «Коли я отямився, мої руки були зв'язані, а я висів, причеплений за ногу», — розповів він. Його ліву ногу обмотали ланцюгом, який врізався в литковий м'яз, поки він висів під стелею камери ІДІЛ.

Незабаром бойовики почали катувати його іншими способами. Вони били його електрошокером для худоби. Коли Юсеф втрачав свідомість, вони обливали його брудною водою, щоб чоловік отямився. Під час цих знущань бойовики намагалися примусити його відректися від Христа.

«Перші чотири дні вони просили мене повернутися в іслам, щоб воювати разом із ними, ставши одним з ІДІЛ», — сказав Юсеф. Коли він відмовився, його викрадачі змінили тактику.

ІДІЛ утримувала Юсефа в полоні протягом 45 днів, прикувавши його ланцюгом за ногу. Спочатку лікарі сказали йому, що ногу доведеться ампутувати

Вони прив'язали його до колони в кімнаті та відправили туди трьох мусульманок, щоб вони вчиняли щодо нього сексуальне насильство та спокушали грошима. Змушений бути з жінками протягом кількох днів, Юсеф почув від них, що, якщо він стане мусульманином і одружиться з ними, його муки закінчаться.

Юсеф залишився вірним Ісусові Христу.

Через 12 днів його викрадачі відвели його назад до камери, знову підвісили за ногу й побили. Вони навіть насипали сіль у рану на нозі. Проте Юсеф залишився непохитним.

«Вони казали: “Скільки ти ще терпітимеш? Просто здайся, змилуйся над собою. Перейди в нашу віру. Навіщо ти собі це робиш? Прийми іслам, стань одним із нас — і ти будеш вільним”. Але, звісно, я відмовив їм», — сказав він.

Періодичні тортури тривали понад місяць.

Страждання Юсефа досягли такої межі, що він почав просити своїх викрадачів убити його, але не відмовлявся від своєї християнської віри. «Мені згадалися слова Ісуса про те, що прийдуть люди, які будуть викрадати, мучити, карати, переслідувати нас заради Його імені», — сказав Юсеф.

Через 45 днів кати Юсефа повідомили, що вирішили стратити його. Озброєні охоронці вивели його на вулицю й зав'язали очі. Він стояв нерухомо в закривавленій сорочці й знав, що незабаром має статися.

Тієї миті ватажку групи зателефонували. «Ми не будемо виконувати смертний вирок!.. Просто викиньте його на вулицю!» — крикнув бойовик після дзвінка. Терористи били Юсефа, доки він не втратив свідомість.

ПОДВІЙНА СВОБОДА

Група мусульман-арабів знайшла Юсефа на дорозі, побитого та покаліченого — але вільного. Вони відвели його до іракських курдських солдатів, які воювали проти бойовиків ІДІЛ. Юсеф залишався непритомним, коли солдати доправили його до католицької лікарні в Кіркуку.

Прокинувшись, Юсеф не розумів, де перебуває. Яскраве світло лікарні засліплювало йому очі, а оточення різко відрізнялося від тієї жорстокості, яку він щойно пережив.

Він думав, що помер і опинився в раю. Навіть його власним батькам було важко повірити, що Юсеф живий. Коли персонал лікарні зателефонував їм із доброю новиною, вони спочатку подумали, що хтось намагається їх обдурити.

Одужавши після травм, Юсеф повернувся на Близький Схід

Однак процес відновлення Юсефа був складним. «Через пережиту травму я спав лише три години на добу», — сказав він. Поки він відновлювався, у його душі точилася запекла боротьба: «У мене почали з'являтися злі думки про те, щоб зібрати групу чоловіків, повернутися і помститися, вбивши кривдників». Медики надавали Юсефу як емоційну, так і фізичну терапію, а християни, які регулярно зустрічалися з ним, здійснювали духовне наставництво, що кидало виклик його мстивим думкам. Зрештою він дозволив Святому Духові змінити своє серце.

«Я пробачив бандитам те, що вони заподіяли мені, але для цього знадобився час. Християни розпитували мене й говорили про прощення: “Бог пробачив нам, тож ти маєш зробити те саме — пробачити їм”. Я можу забути кривдників, забути те, що зі мною сталося, — додав він. — Саме їхня підтримка допомогла мені пережити цей травматичний досвід».

Юсеф сказав, що його життєва мета також змінилася. Одужавши, він повернувся на Близький Схід і сьогодні активно ділиться з іншими іракськими біженцями надією, яку має у Христі. Чоловік регулярно зустрічається з людьми для вивчення Біблії та молитви. Юсеф просить молитися, щоб його служіння допомогло більшій кількості людей навчитися терпіти страждання та отримувати Божий мир.

«Я люблю ділитися своєю історією з усіма, — сказав Юсеф. — Я люблю навчати, як твердо стояти у вірі та покладатися на Боже Слово протягом свого життя, навіть у скруті».

На запитання, чому його викрадачі з ІДІЛ відпустили його, хоча раніше заявляли, що збираються стратити, він відповідає: «Не знаю. Я просто дякую Богові, що для мене є інші плани».

Юсеф продовжує ділитися своїм посланням надії з людьми, які переживають власні випробування.

«Завжди є надія, — каже він їм. — Ми не повинні впадати у відчай».

Сьогодні Юсеф регулярно розповідає людям про те, як Бог підтримував його під час полону. Він використовує своє свідчення, щоб підбадьорювати інших під час біблійних занять та євангелізаційних заходів

МОЛИТВА ЯКА ВІДКРИЛА ТАЄМНИЦЮ ВТІЛЕННЯ

Ісламський вчений знайшов істину, коли звернувся до єдиного істинного Бога.

Прихильність Хасана до ісламу була настільки фанатичною, що він назвав одного зі своїх синів на честь Усами бен Ладена.

Вирішив на Близькому Сході в родині радикальних ісламістів, Хасан ще в юності вирішив вивчати ісламське право і зрештою здобув докторський ступінь з його практичного застосування. Завдяки своїм здібностям він став юристом і муллою (керівником мечеті та викладачем). Згодом Хасан піднявся до посади викладача в державному вузі, відповідального за підготовку всіх мулл у своєму регіоні, одночасно працюючи професором в ісламському університеті.

Хасан також навчав молодих чоловіків і заохочував їх приєднуватися до ІДІЛ. «Але через свою роботу я не міг цього розкривати, — сказав він. — Я робив це таємно. Під час приватних занять і зустрічей я завжди обіймав і заохочував людей приєднуватися до ІДІЛ».

Незважаючи на свою ревність до ісламу, Хасан почав сумніватися в достовірності Корану. «Порівняльне релігієзнавство було частиною моїх наукових досліджень, — сказав він. — Я почав читати Старий і Новий Завіти та побачив там кращі смисли, аніж в ісламських священних текстах. У Корані були очевидні помилки».

ПРАВДА, ЩО ВІДКРИЛАСЯ

Кар'єра Хасана драматично закінчилася, коли його попросили прочитати лекцію про ранні військові походи ісламу, які багато мусульман називають «арабськими завоюваннями». Але він уже не міг представити їх у позитивному світлі. «Я сказав, що це були справжні злочини в історії ісламу», — згадує він. Коли Хасан продовжив критикувати ці завоювання, кілька студентів підвелися і почали вимагати, щоб декан

університету негайно прийшов туди. Декан миттю увійшов до лекційної зали і наказав Хасанові вийти. Натомість Хасан попросив декана залишитися і послухати. «Я прочитав свою лекцію і знав, що це мій останній день там», — пояснив він. Як і очікувалося, декан негайно звільнив його.

На той момент Хасану було байдуже, що він втратив роботу, адже він був готовий повністю зануритися у вивчення інших релігій. Але його дії шокували двох його дружин. «Ти здурів? — докорила йому перша дружина. — Що ти з нами робиш?»

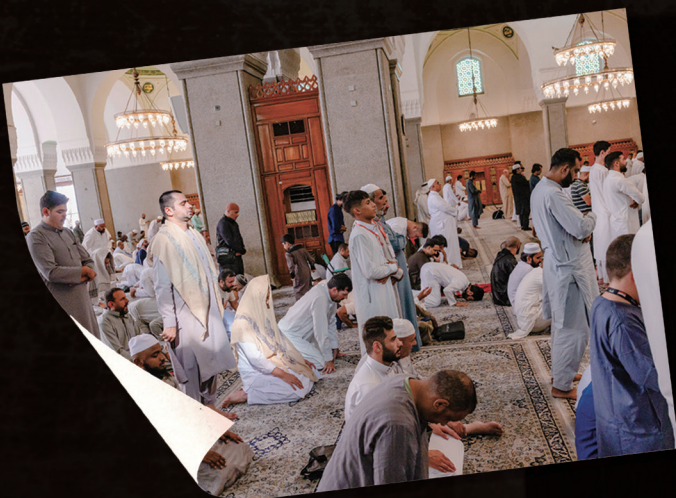
Він сказав їй, що більше не може сприймати іслам як істину, і вона одразу ж подала на розлучення. Але його друга дружина, Манар, залишилася з ним. «Я терпляча, адже досі його терплю», — засміялася вона.

Незабаром після цього він натрапив на фільм «Ісус», який транслювався на християнському супутниковому телеканалі. Дивлячись на сцену розп'яття, Хасан розчулювався. «Мені завжди було так шкода, що з цією людиною так поводитися, — сказав він. — Мені було шкода християн. Я вимкнув телевізор і почав розмовляти з Богом».

Його емоції перетворилися на крик душі.

«Чому мені доводиться шукати Тебе роками? — запитував він Бога. — Чому Ти ховаєшся від мене? Чому мільйони людей загублені й не знають Тебе? Яви Себе, навіть якщо це означатиме мою смерть!»

Хасан продовжував молитися, і раптом у нього виникло нове запитання. «Чи дивно, що Бог з'явився в людському тілі? — розмірковував він. — Якщо Бог великий — а ми кажемо, що Він найвеличніший із усіх, — то чи було втілення для Нього неможливим?» Хасан почав приймати те, що Бог міг прийти на землю як людина. «Я не знаю, що сталося, — сказав він, — але я відчув присутність Бога. Це була дивна сила, яку я не міг побачити».

Хасан виріс, ретельно дотримуючись вимог ісламу, сподіваючись, що Аллах прийме його зусилля і дозволить йому колись потрапити до раю. Але що глибше він занурювався у вивчення ісламу, то більше сумнівів виникало в нього щодо власних переконань

Сім'я Хасана була змушена кілька разів переїжджати через постійні погрози та напади. Але вони кажуть, що Господь був милостивим до них і дбав про всі їхні потреби

УЧЕНЬ, ЯКИЙ ЗРОЩУЄ ІНШИХ УЧНІВ

Після того драматичного молитовного досвіду Хасан почав шукати християнського лідера, який міг би допомогти йому пізнати істинного Бога. Зрештою він завітав до пастора, але через суворе ісламське виховання був настільки скутим, що, увійшовши до церкви, навіть не міг зустрітися поглядом із жінкою-адміністраторкою. Поки він чекав на зустріч із пастором, у ньому розгорівся внутрішній конфлікт.

«У моїй голові лунали два голоси, — згадує він. — “Ти йдеш у неправильному напрямку”, — казав один. А інший голос казав: “Ні, залишайся!”». Хасан залишився, і коли пастор поділився з ним Євангелієм, Хасан пізнав його і повірив у Христа.

Тепер він почав регулярно зустрічатися з іншими мусульманами у своїй вітальні, щоб поділитися своїм новим розумінням Христа. Багато відвідувачів Хасана пізнали Ісуса завдяки його свідченню, і з часом Манар також повірила в Нього.

Проте подружжя жило в районі з переважно мусульманським населенням, поблизу перебували бойовики ІДІЛ, а їхній будинок стояв прямо навпроти мечеті. Коли про релігійні переконання Хасана стало відомо, він почав отримувати анонімні погрози. Спочатку їх публікували в інтернеті. «Ми мусимо його вбити! Він кафір [невіруючий]», — писали невідомі. Зрештою поліція дізналася про реальну загрозу життю Хасана, і знайомі попередили сім'ю, щоб вони негайно втекли, що ті й зробили.

СТОЯТИ НА СТОРОНІ ІСТИНИ

З моменту навернення до християнства Хасан допоміг понад 20 членам своєї великої родини стати послідовниками Христа. Всесвітня християнська спільнота забезпечила родині Хасана нове житло в іншому місті та допомогла йому навчатися за новою спеціальністю.

Родина досі веде прихований спосіб життя, оскільки деякі колишні колеги Хасана продовжують його переслідувати. «Ми боїмося, що вони дізнаються, де ми зараз живемо, — сказав він. — Ми не користуємося соціальними мережами. Я не відповідаю на дзвінки від незнайомих, адже вони можуть відстежити моє місцеперебування. Ці проблеми ще не закінчилися».

Для Хасана та Манар відірваність від своєї спільноти та тиск продовжують бути важким випробуванням. Манар сказала, що слова Христа з Матвія 11:28 приносять їй велику втіху: «Прийдіть до Мене всі втомлені та обтяжені, — і Я заспокою вас!». А Хасана підбадьорюють слова з Івана 14:27: «Мир залишаю вам, Мій мир Я даю вам. Не так, як світ дає, Я даю вам. Хай не тривожиться ваше серце і не лякається».

Подружжя просить молитися за своїх дітей, які також змушені приховувати свою віру. Вони турбуються, як їхні діти зможуть створити сім'ї в країні, де людям, що народжуються мусульманами, заборонено вступати в шлюб з «невірними».

Тепер, коли Хасан і його родина повірили в Ісуса Христа, вони й надалі покладатимуться на Його захист, продовжуючи розповідати іншим про Бога, Який прийшов на землю в людській подобі, щоб визволити їх.

Хасан написав книгу, покликану дати відповіді на запитання, які можуть виникнути у мусульман щодо християнства, Біблії та їхніх власних вірувань

